

Usl - 2168/13 (15.10.12.)

28 -03- 2019

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja CIGLANA – SINJ d.d. u stečaju, Sinj, Put Ruduše 44, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zoran Miletić iz Splita, Nazorov prilaz 1/A, a njega opunomoćenik Vinko Samardžić, odvjetnik u Splitu, Ljudevita Posavskog 12a, protiv tuženika Ministarstva gospodarstva, Uprave za energetiku i rudarstvo, Sektora za rudarstvo, Zagreb, Ulica Grada Vukovara 78, (ranije Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo), radi obnove postupka, nakon održane usmene i javne rasprave, zaključene 23. veljače 2018., a objavljene 5. ožujka 2018.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„ Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se Rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/13-03/170, Urbroj: 526-03-03-01/1-13-3 od 28. kolovoza 2013. „

riješio je

I. Odbacuje se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„ Poništava se Rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/13-03/94, Urbroj: 526-03-03-01/1-13-8 od 19. lipnja 2013.“

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova predmetnog upravnog spora, kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/13-03/170, Urbroj: 526-03-03-01/1-13-3 od 28. kolovoza 2013. odbačen je prijedlog – zahtjev trgovačkog društva Ciglana Sinj d.d. Zagreb, Broj: 340/2013 od 16. srpnja 2013., kao i dopuna zahtjeva od 357/2013 od 16. kolovoza 2013. za obnovu postupka okončanog rješenjem Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, KLASA:UP/I-310-01/13-03/94, URBROJ: 526-03-03-01/1-13-8 od 19. lipnja 2013.

Protiv osporavanog rješenja tužitelj je pravodobno podnio vrlo opširnu tužbu (list 1-8 spisa) radi pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava u kojoj je opisao kronologiju predmetne upravne stvari, u bitnom navodeći da je tužitelj Ministarstvu gospodarstva, upravi za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo (ovdje tuženiku) podnio zahtjev za dodjelu rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova eksploatacije gipsa na eksploatacijskom polju „Stipanovića greben" Glavice, Sinj i to u skladu s odredbama Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj: 75/2009 i NN 49/2011) u kojem zahtjevu da je tužitelj dokazao i vlasništvo za oko 40.000 m² zemljišta predmetnog zahvata. Da je tuženik svojim pismenom od 10. travnja 2013. zatražio dopunu zahtjeva te da je tužitelj dopunio zahtjev za davanje koncesije za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju „STIPANOVIĆA GREBEN" (naš broj: 217/2013 od 22. travnja 2013.) u bitnom navodeći da je Ciglana-Sinj, d.d. Sinj ishodila lokacijsku dozvolu za zahvat u prostoru eksploataciju gipsa na lokalitetu „Stipanovića greben" u Glavicama na području grada Sinja, sa svojstvom pravomoćnosti, a koju Lokacijsku dozvolu da je tužitelj dostavio u zahtjevu za davanje koncesije za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju gipsa „STIPANOVIĆA GREBEN".

Tužitelj nadalje navodi da je odredbom članka 45. stavak 5. Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj: 75/2009 i 49/2011) određeno da se eksploatacijsko polje mineralnih sirovina određuje sukladno lokacijskoj dozvoli. Da je eksploatacijsko polje gipsa „STIPANOVIĆA GREBEN" ucrtano u Katastar polja; da je Rješenjem Ministarstva gospodarstva, Uprave za energetiku i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/96-03/146, Urbroj: 526-04-97-02 od 20. studenoga 1997. odobreno Ciglani-Sinj d.d. Sinj eksploatacijsko polje gipsa „STIPANOVIĆA GREBEN", koje rješenje da je steklo svojstvo pravomoćnog upravnog akta te da je sklopljen Ugovor o koncesiji za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju „STIPANOVIĆA GREBEN" 20. studenoga 1997., koji da je još na snazi. Kao dokaz na navedenu tvrdnju tužitelj se poziva na citirano rješenje i Ugovor o koncesiji za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju „STIPANOVIĆA GREBEN" od 20. studenoga 1997.

Da se granice pravomoćno odobrenog eksploatacijskog polja mineralnih sirovina ne mogu mijenjati, a što da potvrđuje i sudska praksa (presuda Upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Us-7540/2000 od 18. siječnja 2001.) koju praksu da potvrđuje i postupanje Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva, Uprave za energetiku i rudarstvo dano u očitovanju, Klasa: 310-01/07-03/74, Urbroj: 526-04-02-07-4 od 26. listopada 2007. Kao dokaz na navedenu tvrdnju tužitelj se poziva na pregled citirane presude i očitovanja tuženika. Slijedom svega navedenog, a sukladno odredbama Zakona o rudarstvu da je tužitelj zatražio odobrenje Zahtjeva za davanje koncesije za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju gipsa „STIPANOVIĆA GREBEN" ucrtanog u Katastar polja, odnosno da je zatražio raspisivanje natječaja za davanje koncesije za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju gipsa „Stipanovića greben" sukladno važećoj Lokacijskoj dozvoli budući da tuženik nema ovlaštenja mijenjati granice pravomoćno odobrenog eksploatacijskog polja mineralnih sirovina, kao ni za odstupati od zakonske odredbe kojom je određeno da se eksploatacijsko polje mineralnih sirovina određuje sukladno lokacijskoj dozvoli. Kao dokaz na navedene

tvrdnje tužitelj se poziva na pregled dopune zahtjeva tužitelja od 22. travnja 2013. broj:217/2013. i spisa upravnog tijela.

Nadalje navodi da je u svom zahtjevu naveo i činjenicu da je Ciglana - Sinj d.d. Sinj (ovdje tužitelj) u poslovnim i financijskim poteškoćama zbog čega da je i pokrenut postupak predstečajne nagodbe Društva sukladno odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj:108/2012 i 144/2012) u kojem postupku je doneseno Rješenje kojim je otvoren postupak predstečajne nagodbe nad Društvom (ovdje tužiteljem) te da je kao dokaz navedene tvrdnje priložio Rješenje FINE Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR03, Klasa: UP-I/1 10/07112-01/69, Urbroj:04-06-13-69 14 od 26.veljače 2013.

Tužitelj nadalje navodi da ne stoji tvrdnja iz pobijanog rješenja, kao ni onog od 19. lipnja 2013. kojim je okončan ovaj upravni postupak kako tužitelj Ciglana - Sinj d.d. Sinj ima nepodmirena dugovanja s osnove javnih davanja s osnova ranijih odobrenja za istraživanja mineralnih sirovina ili ugovora o koncesiji za eksploataciju mineralnih sirovina, s osnove nezakonitog istraživanja mineralnih sirovina, odnosno s osnove nezakonite eksploatacije mineralnih sirovina te neispunjene obveze u sanaciji i zaštiti okoliša. Ovo stoga što da su i odgovorna osoba, kao i tužitelj kao pravna osoba, oslobođeni odgovornosti u kaznenom postupku koji je temeljem prijave inspektorata vođen pred nadležnim sudom. Kao dokaz na navedenu tvrdnju, tužitelj se poziva na presudu Općinskog suda u Sinju, poslovni broj:K-182/09 od 16.listopada 2012. i presudu Županijskog suda u Splitu, poslovni broj: Kž-118/13 od 21. ožujka 2013.

Ističe da su tražbine s osnove naknade za koncesiju za eksploataciju mineralnih sirovina prijavljene u postupku predstečajne nagodbe Cigrane - Sinj d.d. Sinj sukladno odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/2012 ,144/2012 i 81/2013), a svi postupci, kako upravni tako i ovršni da se prekidaju, kao što prema istom Zakonu treba osigurati proizvodnju i poslovanje dužnika (ovdje tužitelja), a kako su rudne rezerve na eksploatacijskom polju gipsa „Slane stine - Karakašica" pri kraju to da je radi nastavka proizvodnje i opstanka Ciglane-Sinj d.d.Sinj (ovdje tužitelja) nužno ishoditi koncesiju za eksploataciju mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju gipsa „Stipanovića greben", a za što da tužitelj ispunjava sve uvjete propisane Zakonom.

Također napominje da je ispunio uvjete propisane člankom 45. stavka 5. Zakona o rudarstvu tj. da raspolaže pravomoćnom Lokacijskom dozvolom te da je tuženik trebao odrediti granice eksploatacijskog polja gipsa sukladno Lokacijskoj dozvoli za zahvat u prostoru eksploatacije gipsa na lokalitetu "STIPANOVIĆA GREBEN" od 13. kolovoza 2004., a pravomoćne od 28. prosinca 2011. Slijedom navedenog, da je tužitelj sukladno članku 123. st.1. toč.1. i stavka 2. toč. 3. te sukladno članku 124. Zakona o općem upravnom postupku pravovremeno i ovlašteno podnio prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem od 19. lipnja 2013. budući da raspolaže činjenicama i da je u mogućnosti podnijeti dokaze koji bi, da su bili iznijeti u prijašnjem postupku za kojeg se traži obnova, mogli dovesti do drugačije odluke i to:

- da je tužitelj nadležnom ministarstvu uputio upit - zahtjev za davanje mišljenja koji je zatražio očitovanje o predmetnoj lokacijskoj dozvoli i to: Da li je predmetna Lokacijska dozvola pravno valjana odnosno da li je u pravnom prometu izvršiva?; da je predmetnom Lokacijskom dozvolom predviđen zahvat na površini koja iznosi 30,38 ha, međutim da nadležno Ministarstvo gospodarstva po zahtjevu Ciglane-Sinj d.d.Sinj za davanje koncesije za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju gipsa „Stipanovića greben" tvrdi da površina eksploatacijskog polja gipsa „Stipanovića greben" iznosi približno 13,55 ha te traži da tužitelj svoj zahtjev za davanje predmetne koncesije uskladi s navedenim;

- da je Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja, Uprava za prostorno uređenje, Sektor za sustav prostornog uređenja na tužiteljev upit dostavilo očitovanje Splitsko-

dalmatinskoj županiji, Upravnom odjelu za prostorno uređenje, u kojem je navelo da je predmetna Lokacijska dozvola RH, Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službi za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko-pravne poslove, KLASA:UP/I-350-05/04-01/14, Urbroj:2181-05/06-04-12 od 13.kolovoza 2004. pravomoćna od 28. prosinca 2011. te da je stoga pravno važeća sve do 28. prosinca 2013. te da je predmetnom lokacijskom dozvolom određena površina eksploatacijskog polja gipsa „Stipanovića greben“ te da iznosi cca 30 ha (str. 3. odlomak 3. lokacijske dozvole).

Kao dokaz na navedenu tvrdnju tužitelj se poziva na pregled upita - zahtjeva za davanje mišljenja Ciglane – Sinj d.d. Sinj od 17. svibnja 2013. broj:259/2013., na pregled pismena - dostave zahtjeva RH Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za prostorno uređenje, Sektora za sustav prostornog uređenja, Klasa: 350-01/13-02/249, Urbroj: 531-05-13-2 od 11.lipnja 2013., na pregled odgovora na upit-zahtjev za davanje mišljenja RH Splitsko-dalmatinske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, Klasa: 350-01/13-01/0138, Urbroj: 2181/1-11-00/10-13-0002 od 20. lipnja 2013. koji je dostavljen predlagatelju obnove postupka 28. lipnja 2013., a da je predmetno rješenje tuženog tijela doneseno 19. lipnja 2013., dakle nakon dovršetka upravnog postupka.

Tužitelj je također naveo da je nezakonito Rješenje od 19. lipnja 2013. kojim je okončan ovaj upravni postupak, za koji tužitelj traži obnovu postupka, jer da je zahtjev sve sadržavao da se o njemu odluči sukladno zakonu, radi čega da su povrijeđene odredbe ZUP-a.

Sijedom svega naprijed navedenog, da je tuženo tijelo trebalo prihvatiti tužiteljev prijedlog i obnoviti predmetni upravni postupak te poništiti rješenje od 19. lipnja 2013. i tužitelju dodijeliti rudarsku koncesiju za eksploatacijsko polje gipsa „Stipanovića greben“ jer da su se za to stekli svi uvjeti propisani Zakonom o rudarstvu. Stoga je predložio da Sud u cijelosti usvoji postavljeni tužbeni zahtjev.

Tuženo tijelo je u svom odgovoru na tužbu od 13. listopada 2014. u cijelosti osporilo navode tužbe u cijelosti, pozivajući se na odredbu članka 126. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku kojom je određeno da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, da je dužno ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Da su u skladu s naprijed citiranom zakonskom odredbom, prijedlozi - zahtjevi trgovačkog društva CIGLANA SINJ d.d. Sinj zastupano po direktoru Ilku Tomaševiću iz Sinja, Broj: 340/2013 od 16. srpnja 2013. godine i Broj: 357/2013 od 16. kolovoza 2013. godine, pravodobni i izjavljeni od ovlaštene osobe, međutim da uz prijedloge - zahtjeve trgovačkog društva CIGLANA SINJ d.d. Sinj, Broj: 340/2013 od 16. srpnja 2013. i Broj: 357/2013 od 16. kolovoza 2013. nisu izvedeni ni dostavljeni novi dokazi, ni činjenice koje bi dovele do donošenja drugačijeg rješenja od rješenja Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/13-03/94; Urbroj: 526-03-03-01/1-13-8; od 19. lipnja 2013., kojim rješenjem je odbačen zahtjev trgovačkog društva CIGLANA-SINJ d. d. Sinj, Broj: 187/2013 od 04. travnja 2013., kao i dopuna zahtjeva Broj: 217/2013 od 22. travnja 2013. za davanje koncesije za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju gipsa "Stipanovića greben".

Da je u upravnom postupku koji je prethodio donošenju rješenja Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, Kasa: UP/I-310-01/13-03/94; Urbroj: 526-03-03-01/1-13-8 od 19. lipnja 2013. utvrđeno kako slijedi:

- da je Rješenjem Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-01/96-03/146; Urbroj: 526-04-97-02 od 20. studenog 1997. društvu CIGLANA-SINJ d.d. Sinj odobreno eksploatacijsko polje gipsa "Stipanovića greben";

- da su sukladno tada važećim propisima Ministarstvo gospodarstva i trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj sklopili i potpisali Ugovor o koncesiji za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju "Stipanovića greben" od 20. studenog 1997.;

- da je točkom 6. izreke rješenja Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-01/96-03/146, Urbroj: 526-04-97-02 od 20. studenog 1997. određen rok do 30. rujna 1998. do kada je trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj moralo ishoditi odobrenje za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju gipsa "Stipanovića greben";

- da trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj nije u traženom roku ishodilo, a niti da je do 24. studenog 2003. podnijelo jasan i nedvosmislen zahtjev za odobrenje za izvođenje radova, odnosno da nije počelo s ostvarivanjem rudarske koncesije na eksploatacijskom polju gipsa "Stipanovića greben";

- da trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj nije u skladu s odredbom članka 55. točke 3. tada važećeg Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj: 35/1995 i 114/2001), a u svezi s odredbom članka 99. stavak 3. tada važećeg Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991 i 103/1996) podnijelo obrazloženi zahtjev Ministarstvu za produženje roka određenog u točki 6. izreke rješenja Ministarstva, Klasa: UP/I-310-01/96-03/146; Urbroj: 526-04-97-02 od 20. studenog 1997. za odgodu, odnosno produženje roka za ishođenje odobrenja za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju gipsa "Stipanovića greben";

- da je slijedom tih činjenica, rješenjem Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-01/03-03/133, Urbroj: 526-04-03-12 od 24. studenog 2003. godine, trgovačkom društvu CIGLANA-SINJ d.d. Sinj, temeljem odredbe članka 55. točke 5. tada važećeg Zakona o rudarstvu (Narodne novine, broj: 35/1995 i 114/2001), oduzeto eksploatacijsko polje gipsa "Stipanovića greben";

-da je na navedeno rješenje Ministarstva gospodarstva Klasa: UP/I-310-01/03-03/133, Urbroj: 526-04-03-12 od 24. studenog 2003. godine, trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. uložilo brojne podneske/tužbe, osnovom kojih da je doneseno 44 rješenja/presuda, a od toga 33 presude Upravnog suda Republike Hrvatske, 2 presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske, 6 presuda Ustavnog suda Republike Hrvatske i 3 rješenja Vlade Republike Hrvatske, kojim je osnaženo/potvrđeno rješenje Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-91 63-03, 133; Urbroj: 526-04-03-12 od 24. studenog 2003.;

- da je trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj, Ugovor o koncesiji za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju „Stipanovića greben“ od 20. studenog 1997., moglo konzumirati tek nakon ispunjenja uvjeta iz točke 6. izreke rješenja Ministarstva Klasa: UP/I-310-01/96-03/146; Urbroj: 526-04-97-02; od 20. studenog 1997., odnosno nakon ishođenja odobrenja za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju gipsa "Stipanovića greben";

- da trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj, nikad nije ishodilo odobrenje za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju gipsa "Stipanovića greben", niti rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova eksploatacije gipsa na eksploatacijskom polju "Stipanovića greben", odnosno da temeljem tih utvrđenih činjenica nema pravne osnove temeljem koje bi Ugovor o koncesiji za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju "Stipanovića greben" od 20. studenog 1997. godine, bio valjan, odnosno da temeljem istoga trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj ne može ostvarivati nikakva prava s osnova rudarske djelatnosti na eksploatacijskom polju "Stipanovića greben", kao niti s osnova rješenja Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-01/96-03/146; Urbroj: 526-04-97-02 od 20. studenog 1997.;

- da je Ministarstvo gospodarstva u svojem dopisu, Kasa: UP/I-310-01/13-03/94; Urbroj:526-03-03-01/1-13-2 od 10. travnja 2013. kojim je zatražilo dopunu zahtjeva Broj: 187/2013 od 04. travnja 2013. godine, jasno navelo potrebu i razloge za dopunu zahtjeva,

odnosno dopunom zahtjeva Broj: 217/2013 od 22. travnja 2013., a kojoj dopuni zahtjeva da nije udovoljeno;

- da je trgovačko društvo CIGLANA SINJ d.d. Sinj zastupano po direktoru Ilku Tomaševiću iz Sinja uz dopunu zahtjeva Broj: 357/2013, od 16. kolovoza 2013. dostavilo dopis Splitsko-dalmatinske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, Split, Klasa: 350- 01/13-010138; Urbroj: 2181/1-11-00/10-13-0002 od 20. lipnja 2013. godine, u kojem se u bitnome navodi:

»Lokacijska dozvola postala je pravomoćna 28.12.2011. godine, te je stoga pravno važeća do 28.12.2013. godine. Ovom lokacijskom dozvolom...iznosi ccc 30 ha. Sukladno tadašnjoj.... lokacijska dozvola izdana je nakon Rješenja Ministarstva gospodarstva, Uprave za energetika i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/96-03/146, Urbroj: 526-04-97-02; od 20. 11. 1997. godine, kojim je CIGLANI-SINJ d.d. Sinj odobreno eksploatacijsko polje gipsa "Stipanovića greben". U svezi s navedenim rješenjem možemo sa sigurnošću utvrditi da određivanje površine ovog eksploatacijskog polja od 13.55 ha nikako ne može biti u skladu s predmetnom lokacijskom dozvolom koja je površinu ovog polja odredila u iznosu od ccc 30 ha«;

- da je Ministarstvo gospodarstva u provedbi upravnog postupka, glede obuhvata/površine eksploatacijskog polja gipsa "Stipanovića greben" određenog Lokacijskom dozvolom Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko-pravne poslove, Ispostava Sinj, Klasa: UP/I-350-05/04- 01/14, Urbroj: 2181-05/06-04-12 od 13. kolovoza 2004., zatražilo mišljenje nadležnog državnog tijela, Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja koje u svojem očitovanju, Klasa: 350-01/13-02/242, Urbroj: 531-05-13-2 od 11. lipnja 2013., u bitnome navodi:

»Nadalje, imajući u vidu navode iz vašeg dopisa koji se odnose na podatke da je ovlaštenik predmetnog eksploatacijskog polja u međuvremenu poslala Republika Hrvatska kao i odredbe Zakon o prostornom uređenju i gradnji (Narodne novine, br. 76/07, 38/09, 55/11.,90/11. i 50/12.) prema kojim se lokacijskom dozvolom ne stječe pravo na eksploataciju mineralne sirovine budući se istom utvrđuju lokacijski uvjeti u skladu s dokumentima prostornog uređenja i posebnim propisima, dakle, ne u odnosu na određenu osobu već u odnosu na određenu lokaciju, mišljenja smo da predmetni zahtjev trgovačkog društva CIGLAN-SINJ d. d. Sinj treba cijeliti u odnosu na mogućnost ostvarivanja prava na rudarsku djelatnost odredbama Zakona o rudarstvu« ;

- da je slijedom iznesenog, nedvojbeno utvrđeno da:

1. Trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj nije ovlaštenik eksploatacijskog polja gipsa "Stipanovića greben", odnosno da trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj ne može ostvarivati nikakva prava s osnova rudarske djelatnosti na eksploatacijskom polju Stipanovića greben" osnovom rješenja Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-01/96-03/146, Urbroj: 526-04-97-02 od 20. studenog 1997. godine i Ugovora o koncesiji za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju "Stipanovića greben" od 20. studenog 1997. godine koji su sklopili i potpisali Ministarstvo gospodarstva i trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj;

2. Obuhvat / površina eksploatacijskog polja gipsa "Stipanovića greben" u iznosu od približno 30 ha, određen Lokacijskom dozvolom Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinske županije, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko-pravne poslove, Ispostava Sinj, Klasa: UP/I-350-05/04-01/14; Urbroj: 2181-05/06- 04-12 od 13. kolovoza 2004., kao eksploatacijsko polje gipsa "Stipanovića greben" nije odnosno ne može se primijeniti, budući da je za (na) dijelu istoga prostora izdano rješenje Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-01/03-03/133, Urbroj: 526-04- 03-12 od 24. studenog 2003. godine, Lokacijska dozvola Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Uprave za prostorno uređenje, Klasa: UP/I-350-05/08- 01.192, Urbroj: 531-06-2-1-09-23 od

14. travnja 2009. godine, rješenje Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva Klasa: UP/I-310-01/09-03/97, Urbroj: 526-14-01-09-03 od 10. srpnja 2009. godine, odnosno rješenje Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/1-310- 011P9-03/97, Urbroj: 526-14-01-09-4 od 03. studenog 2009. godine kojim je dodijeljena trgovačkom društvu DRAGA-SADRA d. o. o. Sinj, rudarska koncesija za izvođenje rudarskih radova eksploatacije gipsa na eksploatacijskom polju "Stipanovića greben-zapad", odnosno da se konzumira koncesija za eksploataciju iste vrste mineralne sirovine – gipsa;

3. Lokacijska dozvola Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko-pravne poslove, Ispostava Sinj, Klasa: UP/I-350-05/04-01/14, Urbroj: 2181-05/06-04-12 od 13. kolovoza 2004. postala je pravomoćna dana 28. prosinca 2011. godine, odnosno mogla se ista početi konzumirati u trenutku kada trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj nije imalo nikakva prava s osnova rudarske djelatnosti na eksploatacijskom polju "Stipanovića greben", tj. trgovačko društvo CIGLANA-SINJ d.d. Sinj nije ovlaštenik eksploatacijskog polja gipsa "Stipanovića greben" temeljem rješenja Ministarstva gospodarstva, Klasa: UP/I-310-01/03-03/133, Urbroj: 526-04-03-12 od 24. studenog 2003. godine;

- da je Pri provedbi upravnog postupka pokrenutog zahtjevom trgovačkog društva CIGLANA-SINJ d.d. Sinj, Broj: 187/2013 od 04. travnja 2013. godine i dopunom zahtjeva Broj: 217/2013 od 22. travnja 2013. godine, za davanje koncesije za eksploataciju gipsa na eksploatacijskom polju gipsa „Stipanovića greben", okončanog rješenjem Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/13-03194, Urbroj: 526,03-03-0M-13-8 od 19. lipnja 2013. godine, isti proveden u skladu s odredbama Zakona o rudarstvu, odnosno da nisu povrijeđene materijalno-pravne, odnosno postupovne odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Tuženo tijelo je konačno navelo, da uz prijedloge, zahtjeve trgovačkog društva CIGLANA SINJ d.d. Sinj Broj: 340/2013 od 16. srpnja 2013. godine i Broj: 357/ 2013 od 16. kolovoza 2013., nisu izvedeni novi dokazi ni činjenice koje bi dovele do donošenja drugačijeg rješenja u predmetnoj upravnoj stvari, kao i činjenicu da je nad trgovačkim društvom Ciglana SINJ d.d. Sinj otvoren stečajni postupak, pa da stoga gospodin Ilko Tomašević nema ovlasti za zastupanje trgovačkog društva u stečaju. Slijedom svega naprijed navedenog, predložilo je da Sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja.

Sud je po službenoj dužnosti izvršio provjeru u sudskom registru Trgovačkog suda u Splitu te je uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra utvrdio da je nad dužnikom CIGLANA-SINJ d.d. Sinj, ovdje tužiteljem, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj XIV St-451/2013 od 28. studenog 2013. otvoren stečajni postupak te da je za stečajnog upravitelja imenovan Zoran Miletić iz Splita, Nazorov prilaz 1/A.

Slijedom naprijed navedenog utvrđenja, primjenom odredbe čl. 45. st. 1. t. 2. Zakona o upravnim sporovima Sud je rješenjem poslovni broj 3UsI-2168/13-5 od 17. travnja 2015. utvrdio da je nastupio prekid spora te da će se upravni spor nastaviti kad stečajni upravitelj preuzme ovaj upravni spor ili kad ga Sud pozove da to učini (list 62-63 spisa).

Rješenjem ovog suda poslovni broj UsI-60/16-6 od 23. rujna 2016. Sud je nastavio upravni spor koji je bio prekinut rješenjem ovog suda poslovni broj 3UsI-2168/13-5 od 17. travnja 2015. te je pozvao stečajnog upravitelja da u roku od 8 dana od dana primitka predmetnog rješenja preuzme ovaj upravni spor (list 64-65 spis).

Na ročištu koje je pred ovim Sudom održano 23. veljače 2018. u odsutnosti uredno pozvanog tuženika koji svoj izostanak nije opravdao, zamjenica opunomoćenika tužitelja je ustrajala u svim navodima iznesenim u tužbi, predlažući izvođenje i pregled svih dokaza iz upravnog postupka te je ujedno popisala trošak zastupanja.

Kako stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga, Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, kao i dostavljenog spisa tuženog tijela te svih isprava koje su istome priložene te je zaključio raspravljanje u predmetnom upravnom sporu.

Tužba tužitelja nije osnovana.

Odredbom članka 123. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09, dalje ZUP-a) je propisano da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba, može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od 3 godine od dana dostave rješenja stranci, ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

Odredbom čl. 124. st. 2. ZUP-a je propisano da je stranka u prijedlogu za obnovu dužna učiniti vjerojatnim razloge zbog kojih traži obnovu postupka i da je prijedlog podnesen u zakonskom roku.

Nadalje, odredbom članka 126. st. 1. ZUP-a je propisano da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, da je dužno ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom, a ako ti uvjeti nisu ispunjeni, da će nadležno tijelo odbaciti prijedlog rješenjem.

Iz stanja i sadržaja spisa tuženog tijela koji je ovom sudu dostavljen uz odgovor na tužbu nespornim proizlazi da je prijedlog za obnovu postupka pravodoban i podnesen od ovlaštene osobe.

Među strankama je sporno je li okolnost na kojoj se prijedlog za obnovu postupka temelji učinjena vjerojatnom.

Ocjenujući zakonitost osporavanog rješenja po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja već je na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Po pravnom shvaćanju ovog suda, u smislu odredbe članka 123. st. 1. t. 1. ZUP-a, pod novim činjenicama podrazumijevaju se takve činjenice koje su postojale u vrijeme provođenja postupka čija se obnova traži, ali se tada za njih nije znalo ili ih se nije moglo upotrijebiti, a pod novim dokazima podrazumijevaju se dokazi o ranije poznatim ili nepoznatim činjenicama za koje se ili nije znalo, ili se znalo ali se nisu mogli pribaviti, te time niti upotrijebiti u postupku, a koji pravni stav je izražen i u presudi Upravnog suda Republike Hrvatske, sada Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Us-14099/2009-4 od 14. srpnja 2010.

Slijedom naprijed navedenih nespornih utvrđenja, a u skladu s citiranim zakonskim odredbama valja istaći da tužitelj u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja, kao ni u ovom sudskom sporu povodom tužbe kojom osporava zakonitost naprijed citiranog rješenja, nije priložio nove dokaze niti je istakao nove činjenice koji bi sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja predmetne upravne stvari da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prethodno provedenom upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja.

Ovaj Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje koje je dalo tuženo tijelo u osporavanom rješenju, a koje rješenje tužitelj predmetnom tužbom neosnovano osporava, cijeneći pritom razloge kojima se tuženo tijelo rukovalo prilikom donošenja osporavanog rješenja i za iste dalo valjano, argumentirano i na zakonu osnovano obrazloženje.

Slijedom navedenog, kako navodi tužitelja koje je iznio u tužbi i na kojima temelji svoj prijedlog za obnovu postupka ne predstavljaju nove dokaze koji sami ili u vezi s već izvedenim ili upotrijebljenim dokazima mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem postupku, to je pravilna

odluka tuženog tijela kojom je odbačen prijedlog tužitelja za obnovu postupka, a koje obrazloženje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

Slijedom svega naprijed navedenog, a kako u konkretnom slučaju nisu ostvareni ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09), na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, to je valjalo na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12 i 153/14), odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u navedenom dijelu, kao neosnovan te odlučiti kao u izreci.

Pored svega naprijed navedenog, valja istaći da je presudom ovog suda poslovni broj UsI-190/15-16 od 22. travnja 2016. poništeno rješenje tuženog tijela Republike Hrvatske, Ministarstva gospodarstva, Uprave za industrijsku politiku, energetiku i rudarstvo, Klasa: UP/I-310-01/13-03/94, Urbroj: 526-03-03-0111-13-8 od 19. lipnja 2013. te je predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje, radi čega je valjalo odbaciti tužbeni zahtjev tužitelja u navedenom dijelu u skladu s odredbom čl. 30. st. 1. toč. 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) te odlučiti kao pod točkom I. izreke rješenja.

Stoga, a kako se poništavanjem rješenja poništavaju sve pravne posljedice koje je rješenje proizvelo, to tužitelj nema pravni interes osporavati rješenje koje je poništeno, koje više ne egzistira te čijim poništenjem su ujedno poništene i sve pravne posljedice koje je poništeno rješenje proizvelo.

Odredbom članka 79. stavkom 4. ZUS-a propisano je da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako stranka djelomično uspije u sporu, Sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodijele razmjerno uspjehu u sporu.

Kako tužitelj nije uspio u predmetnom u pravnom sporu, to je zahtjev zamjenice opunomoćenice tužitelja za naknadom troškova predmetnog upravnog spora valjalo odbiti te riješiti kao pod točkom II. izreke rješenja.

U Splitu 5. ožujka 2018.

S U D A C

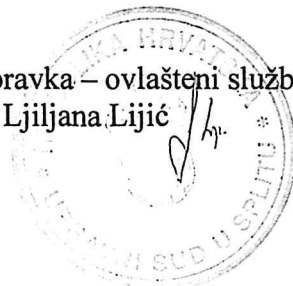
Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki upravni sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude.

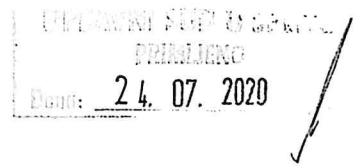
Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik

Ljiljana Lijić

ODVJETNČKI URED

02 -09- 2020

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2798/18-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ciglana-Sinj d.d. „u stečaju“, Sinj, Put Ruduše 44, zastupan po stečajnom upravitelju Zoranu Miletiću, a ovaj po opunomoćeniku Vinku Samardžiću, odvjetniku u Splitu, Ljudevita Posavskog 12a, protiv tuženika Ministarstva gospodarstva Republike Hrvatske, Uprave za energetiku i rudarstvo, Sektora za rudarstvo, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, radi obnove postupka, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 3 UsI-60/16-11 od 5. ožujka 2018., na sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2020.

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 3 UsI-60/16-11 od 5. ožujka 2018.,
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

i

riješio je

Poništava se rješenje Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 3 UsI-60/16-11 od 5. ožujka 2018.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika KLASA: UP/I-310-01/13-03/170, URBROJ: 526-03-03-01/1-13-3 od 28. kolovoza 2013. kojim je odbačen tužiteljev prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika KLASA: UP/I-310-01/13-03/94, URBROJ: 526-03-03-01/1-13-8 od 19. lipnja 2013. Točkom I. izreke pobijanog rješenja prvostupanjskog suda odbačen je zahtjev za poništenje rješenja tuženika od 19. lipnja 2013., dok je točkom II. izreke pobijanog rješenja prvostupanjskog suda odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Tužitelj je podnio žalbu iz svih razloga propisanih člankom 66. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS) ističući kako u cijelosti ostaje kod navoda iz

tužbe. Ujedno smatra da prvostupanjski sud nije na pravilan i zakonit način ocijenio činjenice u sporu, u osporenoj odluci nije dao valjano obrazloženje te u postupku nije utvrđeno je li pravo koje je predmet spora prihvaćeno u stečajnom postupku. Predlaže ukinuti osporenu presudu i rješenje te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženik, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana u odnosu na presudu, a osnovana je u odnosu na rješenje.

U ovom je upravnom sporu prvostupanjski sud osporenom odlukom odlučio o tužbenom zahtjevu na način da je presudom odlučio o dijelu tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj tražio poništenje rješenja od 28. kolovoza 2013., dok je rješenjem odlučio o dijelu tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj je tražio poništenje rješenja od 19. lipnja 2013.

Prvotno valja reći da je rješenje tuženika od 19. lipnja 2013. pravomoćno poništeno presudom Upravnog suda u Splitu, poslovni broj UsI-190/15-17 od 22. travnja 2016., a da je tuženik prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem od 19. lipnja 2013. odbacio prije donošenja navedene presude.

Nakon što je presudom Upravnog suda u Splitu, poslovni broj UsI-190/15-17 od 22. travnja 2016. poništeno rješenje tuženika od 19. lipnja 2013. više ne postoje preduvjeti da se o tužiteljevom zahtjevu za obnovu postupka odlučuje pa je tužiteljev zahtjev za obnovu postupka pravilno odbačen.

Uz navedeno, prvostupanjskom sudu se ukazuje da je odlučivanje o svakom pojedinom dijelu tužbenog zahtjeva, kao u konkretnoj situaciji, nezakonito. Naime, predmet ovog upravnog spora jest ocjena zakonitosti rješenja tuženika od 28. kolovoza 2013., ali imajući na umu razloge koje tužitelj navodi u prijedlogu za obnovu postupka, eventualna odluka kojom bi se prihvatio tužiteljev prijedlog za obnovu postupka, utjecala bi i na rješenje tuženika od 19. lipnja 2013. Dakle, radi se o jednom tužbenom zahtjevu.

U primjeni članka 31. ZUS-a treba imati na umu kako je ovaj Sud u svojoj praksi zauzeo pravno stajalište da kod rješavanja tužbenog zahtjeva u upravnom sporu, a radi osiguranja zakonitosti i sudske zaštite prava i pravnih interesa stranaka, upravni sud nije vezan doslovnim sadržajem tužbenog zahtjeva (presuda poslovni broj: Usž-2022/15 od 11. studenoga 2015.) niti je vezan njegovom procesnopravnom kvalifikacijom (presuda poslovni broj: Usž-599/15 od 10. lipnja 2015.). Ovlasti, odnosno obveze upravnog suda prilikom odlučivanja o tužbenom zahtjevu propisane su odredbama članka 57. i članka 58. ZUS-a i ne mogu ovisiti o dispoziciji tužitelja.

Iz iznesenog proizlazi kako je prvostupanjski sud odbacivanjem dijela tužbenog zahtjeva kako je to naprijed opisano počinio bitnu povredu pravila sudskog postupka iz članka 66. stavka 1. točke 1. ZUS-a iz navedenih razloga.

Slijedom iznesenog, Sud je na temelju odredbe članka 74. ZUS-a i u svezi s odredbom članka 67. stavka 3. ZUS-a, odlučio kao u izreci, dok se odluka o troškovima upravnog spora temelji na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a jer je upravna stvar u konačnici za tužitelja nepovoljno riješena.

U Zagrebu 16. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

